

תת"ע (צפת) 165-07-21 - אלשד דנילוב נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 165-07-21 מדינת ישראל נ' דנילוב

לפני כבוד השופטת ג'ידא נ. עספור שאהין

אלשד דנילוב

מבקש
נגד

מדינת ישראל

מאשימה

החלטה

1. בפניי בקשה להטלת הוצאות הגנה בהתאם לסעיף 80 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

רקע

2. ביום 05.09.2020 קיבל המבקש הודעת תשלום קנס על מהירות מופרזת בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה. ביום 01.07.2021 הוגש כנגדו כתב האישום לבית המשפט ביום 04.07.2022 המבקש כפר באשמה וטען כי בקרת השיוט הייתה על 120 קמ"ש 3-4 קילומטרים לפני, אך הוא לא נסע במהירות כזאת.

התיק נקבע להוכחות ליום 07.02.2023. במועד זה השוטר אשר היה אמור להגיע להעיד, לא הגיע בעקבות תאונת דרכים שהוזעק אליה, כפי שמסר ב"כ המשיבה, וזאת נודע רק במועד הדיון כאשר הצדדים נוכחים וממתינים, וכאשר נרשם בפרוטוקול כי המדובר ביום עם מזג אוויר סוער.

מכורח הנסיבות דיון ההוכחות נדחה ליום 28.09.2023. במועד זה, השוטר, עד התביעה היחיד בתיק לא הגיע בטענה כי אין זימון חתום בידי השוטר, לא מופיע בסיפור העבודה כי הוא מוזמן להיום והשוטר היה משובץ למשמרת לילה. כעולה מפרוטוקול הדיון, מבדיקה עם מזכירות התעבורה בבית המשפט עולה כי המזכירות אכן זימנה את עד התביעה בהתאם לנהלים הקיימים בינה לבין המשיבה, קרי זימון הופק, וככל שקיימת תקלה במסירתו היא אצל המשיבה. בין היתר, נדרש המפקח האחראי על השוטר

להגיש התייחסותו כאשר בית המשפט שקל הטלת הוצאות, וכשנתקבלה התגובה, נקבע כי החלטה תינתן בפתח הדיון.

בלית ברירה, דיון ההוכחות נדחה בשנית ליום 17.10.2023. בהמשך, בשל המצב הבטחוני שפקד את מדינתנו ומלחמת "חרבות ברזל", דיון ההוכחות נדחה ליום 22.01.2024.

ביום 22.01.24 עד התביעה, השוטר, לא הגיע לדיון. ב"כ המשיבה טען כי העביר פנייה לעד התביעה בדרך המקובלת, ובמועד הדיון חייג על מנת לוודא הגעתו וזה השיב לו כי לא יגיע.

בשל כך, כי המבקש התייצב פעם אחר פעם לדיונים, ועד התביעה היחיד בתיק לא הגיע לאף דיון, הוריתי על זיכוי המבקש ביום 22.01.24, כעולה מפרוטוקול הדיון.

הבקשה וטענות הצדדים

3. **המבקש** בבקשתו עתר להחזר כספי תוך שפירט את השתלשלות הליך זה תוך התייצבותו החוזרת בבית משפט ודחיית הדיונים וטען כי חווה עוגמת נפש מרגע קבלת הדוח ועד לסיום המשפט. הוא האמין בחפותו לאורך כל הדרך. לדבריו, בכלל ימי הדיונים נעדר מעבודתו, נסע זמן רב מקריית ביאליק לצפת ובחזרה, הוציא כסף על דלק, ארוחות ובנוסף דחה סידורים ועניינים משפחתיים אשר היה צריך להיות נוכח בהם. על אף החשש הכבד להגיע בזמן המלחמה, הגיע לדיון והתברר שהדיון התבטל מבלי שנודע לו על כך. מבקש פיצוי עבור ימי העבודה בהם נעדר וכל ההוצאות מסביב אשר נאלץ לשלם. מפרט כי מבקש על 5 ימי דיונים אשר בהם התייצב.

4. **המשיבה** התנגדה לבקשה והתייחסה לכל הדיונים והדחיות שהיו בתיק בפרוטרוט.

בהקראה הראשונה בתאריך 04.07.2022 המבקש הודה שלפני מפגש עם השוטר נהג במהירות 120 קמ"ש וזאת לפני כ-3-4 קילומטרים של המרחק בכביש בו מותרת המהירות 90 קמ"ש. בתאריך 24.07.22 הוצאה הזמנה לעד התביעה ללא אישור מסירה. בתאריך 07.02.2023 עד התביעה הוזעק לאירוע תאונת דרכים. בתאריך 09.02.23 הוצאה הזמנה לעד התביעה שלא נמסרה עקב מען בלתי ידוע ובתאריך 01.03.2023 הוצאה שוב הזמנה אך שוב לא מצוי אישור מסירה כדיון. בתאריך 28.09.23 נאמר מפי המשיבה במועד הדיון כי עד התביעה שובץ למשמרת לילה ולטענתו לא חתם על זימון לדיון היום עובדה שמאשרת שהזימון לשוטר לא בוצע כדיון. מפקדו של עד התביעה התייחס לאי ההתייצבות וטען כי עד תביעה ידע על הדיון אך כיוון ששובץ למשמרת לילה נבצר ממנו להופיע. עוד ציין כי המועד הנוסף 17.10.23 ידוע לעד התביעה וזה יתייצב. מועד הדיון של יום 17.10.23 נדחה בעקבות מלחמת "חרבות ברזל" ליום 22.01.24 עם ציון כי על המשיבה לוודא התייצבות העד. ב"כ המשיבה שהופיע במועד דיון זה שלח לעד התביעה הודעה באפליקציית הוואטסאפ לקבוצה רלוונטית על כך שהעד זומן לתאריך הנ"ל ובכך וידא התייצבותו. בקבוצה זו נמצא מפקדו של עד התביעה שקרא את ההודעה אך מפאת המלחמה נשלח עד התביעה לאימון חירום וביום הדיון השיב לב"כ המשיבה כי אין ביכולתו להגיע. עוד יצוין כי הזמנה מטעם בית המשפט אין בה אישור מסירה כדיון לעד והיא לא

הומצאה לו כדין בתאריך 16.10.23 בעקבות ביטול ההוכחות שהיו קבועים ליום 19.10.24.

בנוסף, הוא טען באשר למצב המשפטי, הפנה לפסיקה ולחוק וטען כי לא מתקיימת העילה של היעדר אשמה, שכן חומר החקירה סיפק ראיות לאישום, ובאשר לעילה הרחבה על בית המשפט לשקול את השלכות הרוחב שיש להביא בכלל חשבון, כאשר בית המשפט נמנע מהוצאת צו הבאה כנגד השוטר.

5. בדיון לפניי בבית משפט השלום לתעבורה בנוף הגליל נצרת, המבקש חזר על טיעוניו בבקשה, כשמנגד ב"כ המשיבה לא הצטיידה בתיק וביקשה שהות להשלמת תגובתה ובהמשך היא הפנתה לתגובה בכתב.

דיון והכרעה

6. בקשת המבקש לקבלת פיצוי נסמכת על סעיף 80 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 הקובע כי נאשם שזוכה או שכתב אישום בעניינו בוטל בהתאם לסעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי לעתור להשבת הוצאות הגנתו או לפיצוי בגין מעצרו או מאסרו, וזאת מכח 2 עילות מזכות: **האחת**, עניינה, העדר יסוד לאשמה **והשנייה** עניינה הוכחת קיומן של "נסיבות אחרות המצדיקות זאת".

מטרת ההוראה לאזן בין אינטרס הנאשם, שהעמדתו לדין נמצאה כבלתי מוצדקת לבין האינטרס הציבורי בשמירת תקציב המדינה ובמניעת הרתעת יתר מפני הגשת כתבי אישום.

כאשר, אפילו מתקיימות שתי העילות, אין בית המשפט מחויב לפסוק הוצאות או פיצויים, אלא סמכותו היא סמכות רשות.

העילה הראשונה - היעדר יסוד לאשמה: מדובר בעילה צרה מאוד, אשר ניתן יהיה להיכנס לגדרה מקום בו התנהלות המאשימה הינה **חסרת תום לב, זדונית או בלתי סבירה באופן מהותי**. (אפנה לרע"פ 4121/09 עו"ד רותם שגיא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.03.11), ע"פ 5097/10 גל (אשר) בוגנים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.01.13)).

העילה השנייה - נסיבות אחרות המצדיקות זאת: מטרת העילה להרחיב את מסגרת המקרים בהם יינתן פיצוי לנאשם שזוכה, כאשר לבית משפט שיקול דעת רחב לעניין פיצוי ושיפוי. עם זאת, על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו ולאזן בין מכלול השיקולים הניצבים בפניו, ובהם מחד הגנה על זכויות הנאשם והצורך לפצותו בגין הפגיעה בו עקב האישום, אל מול האינטרס הציבורי שבהעמדת עבריינים לדין בהתקיים ראיות מספיקות לאישום, בלא הרתעת יתר של התביעה, כאשר לעולם הסמכות ברשות, כאמור.

בע"פ 4466/98 ראמי דבש נ' מדינת ישראל (מיום 22.01.22) נקבעו שלוש קטגוריות של נסיבות שיש לבחון בטרם תתקבל החלטה בבקשה לפסיקת הוצאות: נסיבות שעניינן הליכי

המשפט בכללם, אופי זיכוי של הנאשם ונסיבותיו האישיות של הנאשם החיצוניות למשפט.

ומכאן לענייננו

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ולאחר שעיינתי בתיק בית המשפט, החלטתי לקבל את הבקשה והכל כדלקמן:

8. בעניינינו, מהות הזיכוי מיום 22.01.24 נבע בשל כך שלא עלה בידי המשיבה להביא את עד התביעה היחיד שלה, נגרם עינוי דין למבקש שהגיע למספר דיונים בלא שהייתה התקדמות בתיק, על כן זיכוי מונע עיוות דין ובזבוז זמן שיפוטי נוסף לריק על חשבון הליכים אחרים.

מכאן, אין עסקינן במצב קיצוני של אי סבירות בולטת, או סיטואציות חריגות של זדון, חוסר תום לב, רשלנות חמורה ביותר או אי סבירות מהותית ובולטת.

9. יחד עם זאת, ובעוד שהעילה הראשונה צרה ומצומצמת, העילה השנייה מאפשרת לבית המשפט שיקול דעת רחב יותר.

בעניינינו, המבקש התייצב ל-4 דיונים אשר התקיימו בפניי, ולדבריו התייצב לדיון נוסף ביום 17.10.23 לאחר שטען כי לא ידע על דחיית הדיון. ב-3 דיוני ההוכחות עד התביעה לא הופיע ולא התייצב כמפורט לעיל, כשמנגד המבקש התייצב פעם אחר פעם לכלל הדיונים, על מנת לברר אשמתו ולסיים את התיק כמתחייב, נאלץ לנסוע עשרות ק"מ לבית המשפט ובחזרה למעונו, כאשר הוא מתגורר/ עובד בקריות ובית המשפט ממוקם בצפת, ואכן ביטל את זמנו. אי התייצבות עד התביעה מנעה מבית המשפט להגיע לחקר האמת ובכך המבקש הגיע לכלל הדיונים אך בכל פעם יצא כאשר ידיו ריקות.

10. לבית המשפט שיקול דעת רחב בפסיקת היקף ההוצאות. ערה אני להוראת סע' 80(ב) לחוק העונשין ולהוראות תקנות סדר דין (פיצויים בשל מעצר או מאסר), תשמ"ב-1982, החלות בעניין.

11. בשקילת הנסיבות המקימות זכות לפיצוי, כאשר לא הוצגו לבית המשפט קבלות על הוצאות קונקרטיות, אני רואה הצדקה לחיוב המשיבה בחלק מן הוצאות הגנתו של המבקש.

12. בשים לב למכלול הטיעונים לבקשה ובצורך לאזן בין האינטרסים השונים, החלטתי על הטלת הוצאות בסכום גלובלי על סך של 1,200 ₪ לטובת המבקש (הנאשם).

ההוצאות ישולמו ע"י המשיבה מאוצר המדינה למבקש תוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק.

להעביר לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשפ"ה, 15 ספטמבר 2025,
בהעדר הצדדים.